

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-360/10

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)
v.
Netlog NV

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná le rechtbank van eerste aanleg te Brussel)

„Informační společnost — Autorské právo — Internet — Poskytovatel hostingových služeb — Zpracování informací ukládaných na platformě sociální sítě dostupné na internetu — Zavedení systému filtrování těchto informací za účelem zamezení zpřístupnění souborů porušujících autorská práva — Neexistence obecné povinnosti dohledu nad ukládanými informacemi“

Shrnutí rozsudku

Sbližování právních předpisů — Informační společnost — Autorské právo a práva s ním související — Ochrana osobních údajů v odvětví elektronických komunikací

(Listina základních práv Evropské unie, články 8 a 11; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31, čl. 15 odst. 1, 2001/29 a 2004/48, čl. 3 odst. 1)

Směrnici 2000/31 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu, směrnici 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a směrnici 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví vykládané ve vzájemném spojení a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv je nutno vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby byl vnitrostátním soudem ve vztahu k poskytovateli hostingových služeb vydán příkaz zavést systém filtrování:

- informací ukládaných na jeho serverech uživateli jeho služeb;
- který se vztahuje na všechny tyto uživatele bez rozdílu;
- preventivně;
- výlučně na vlastní náklady a
- bez časového omezení,

způsobilý identifikovat počítačové soubory obsahující hudební, filmová nebo audiovizuální díla, k nimž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, za účelem blokování zpřístupňování uvedených děl veřejnosti, pokud je jím porušováno autorské právo. Takový příkaz by totiž uvedenému poskytovateli ukládal povinnost aktivního dohledu nad takřka veškerými údaji všech uživatelů jeho služeb za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví a ukládal

mu tím obecnou povinnost dohledu zakázanou čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31. Vedl by dále k závažnému zásahu do svobody podnikání poskytovatele hostingových služeb, neboť by mu ukládal povinnost zavést výlučně na vlastní náklady a natrvalo složitý a nákladný počítačový systém, což by ostatně bylo v rozporu s podmínkami stanovenými v čl. 3 odst. 1 směrnice 2004/48, který vyžaduje, aby opatření potřebná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví nebyla nadměrně složitá nebo nákladná. Takový zákaz by tudíž nebyl v souladu s požadavkem zajištění spravedlivé rovnováhy mezi ochranou práva duševního vlastnictví, jíž požívají nositelé autorských práv, a ochranou svobody podnikání, jíž požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou poskytovatelé hostingových služeb. Účinky takového soudního příkazu by se dále neprojevily jen u poskytovatele hostingových služeb, neboť systém filtrování může porušovat i základní práva jejich uživatelů, totiž jejich právo na ochranu osobních údajů chráněné článkem 8 Listiny a jejich svobodu přijímat a rozšiřovat informace chráněnou článkem 11 Listiny základních práv Evropské unie. Soudní příkaz by totiž obnášel na jedné straně identifikaci, systematický rozbor a zpracování informací vztahujících se k profilům vytvořeným na sociální síti uživateli této sítě, přičemž informace vztahující se k těmto profilům jsou chráněnými osobními údaji, jelikož v zásadě umožňují uvedené uživatele identifikovat. Na druhé straně by mohl představovat zásah do svobody informací, neboť by hrozilo, že tento systém nebude dostatečně rozlišovat mezi protiprávním a legálním obsahem, takže by v důsledku jeho využití mohlo docházet k blokování sdělení s legálním obsahem.

(viz body 38, 46–50, 52 a výrok)